

شعری زیبا از احمد رضا احمدی

احمدرضا احمدی ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۳۱۹ در کرمان متولد شد و در سال ۱۳۲۶ با خانواده به تهران کوچ کرد. از بیست سالگی به طور جدی به سروden شعر پرداخت. وی نخستین مجموعه شعرش را با عنوان «طح» در سال ۱۳۴۰ منتشر کرد که توجه بسیاری از شاعران و منتقدان را جلب کرد.

او دیروز و به دنبال بیماری چشم از جهان فرو بست

تمام دست تو روز است
و چهره‌ات گرما
نه سکوت دعوت می‌کند

و نه دیر است
دیگر با ید حضور داشت
در روز
در خبر
در رگ
و در مرگ...

از عشق
اگر به زبان آمدیم فصلی را با ید
برای خود صدا کنیم
تصنیفها را بخوانیم
که دیگر زخم‌های بیهار گرفت

بمان:
که برگ خانه‌ام را به خواب داده‌ای
فندق بهارم را به باد
و رنگ چشمانم را به آب
تفنگی که اکنون تفنگ نیست،
و گلوله‌ای که در قصه‌ها
عثیقه شده است

روبه روی کبوتران
تشنگی پرنده‌گان را دارد